

Nro. 15.

A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsbon, Pénteken Februáriusnak 19 ik napján
1802-ik osztendőben.*

Orosz Birodalom.

Pétersburg, Januar. 20-dikán. Itt igen szerentsésen foly a' tehénhimlővel való béóltás. Az alatt, míg a' Császári udvar Moskauban vólt, az udv. Seborvos 's : egyfizetsmiud Státus * Tanátos Lindstrom hozzá fogott az ott lévő talált gyermekek árva házában ezen himlőnek béóltáshoz : a' honnét az' özvegy Császárné egy így meg himlőztetett egésséges testü léánkat ide Pétersburgba küldvén, erről az itt lévő árvákházában is elkezdett a' béóltás. Itt 300, Moskauban is valami 200 gyermekeken tettek szerentsés próbát. — Magános házaknál is tétettek, valamint a' város.

ban úgy a' tartományokba is, a' hova bé öltetni való mérget küldöztenek széljel, izámos próbák.

Nagy Britannia

Londonból Jan. 29 dikén. Az Afrikai Gorei volt Kormányozó, *Wall*, keresztül esék tegnap a' fejére mondatott halálos sententzián. Véghe-tetlen sokaság jelent meg nézésére a' vesztő hely körül. Majd csak nem hitel felett való dolog, melly igen erőssen részt vett a' közönség ezen-nagy méltóságú embernek mind processusából, mind pedig meg ölettetéséből. Meg ölettetése előtt százest ezer Guinékben is fogattak, hogy a' Király nem fog éki meg kegyelmezni. Az itilőszék által lett még sententziáztatása után néhány iz-ben tanátsot tartott a' Ministerium, hogy meg kelljen e' életének kegyelmezni, vagy nem. Ha nem, tsakugyan gyözedelmeskedett végeztare a' törvény ereje és 72 esedező levelek, a' mellyek leg érzékenyebb ki fejezésekkel kérték kegyelmet a' bünös életének, az ő halálát meg nem akadályoz-tathatták. Ez a' sok nagy házakkal atyafiságos nagy méltóságú ember, minthogy az Anglustör-vények a' bünösök személye között semmi kü-lömbféget nem tesznek, éppen úgy akasztaték fei, mint akár mely más közönséges ember, a' melly szerént ha valahová, ide ugyan nem illik az a' köz mondás, hogy : a' kis tolvajt fel akasztják, 's a' nagyot el szalasztják. A' feleségétől, a' ki minden nap látogatására, ment, hólta napja előtt való napon vett vég bútsut.

A' Trent nevű Frégát Kapitánnya *Hamilton* *Edvárd* azért állittatott katona itilő szék e-leibe, hogy egy idős ágyúzó altisztet kitsiny hibáért keményen meg büntettetett. *Hamilton* elő hordotta mentségül, hogy ő még 8 ezren-

és korában a' Király és Haza szolgálatjában lép-
 en, az óta sok ízben kotzkára tette életét; hogy
 ezen ágyúzótt oly szer felett meg büntette, a'
 nagy meg mérgeződés tselekedte, a' melly gya-
 korta réá szokott jöni, az óta, hogy a' *Hermi-
 one* nevű Francia Frégátának el fogása alkalmat-
 osságával igen veszedelmes sebet kapott: hanem
 mind ezekre nézve is alkalmatlannak lenni itü-
 tetett arra, hogy a' Királyi szolgálatban meg
 maradjon.

Egy Londoni ember jónak találta abba fo-
 gadni, hogy a' Tamésis vizén egy mosó vagy
 izappanyozó edényben keresztül evez. Előre vas-
 ló vizgázásnak okáért tsakugyan kísértette ma-
 gát 4 sónakosokkal: jól is tselekedte, mivelhogy
 a' víz közepe táján az edény el merülvén, tsak
 ezen sónakosoknak köszönte, hogy a' fogadáson
 kívül az életét is el nem vesztette. Valami 50
 és néhány forint volt a' fogadás: tsufosan ki is
 kotrzták a' sok bámulók.

Páris, Febr. 3 s dikán.

Ma egy Követség menvén a' Tribunátusból
 az Első Konzúlhoz, ennek előülője és vezetője
Delpierre, ilyen szavakkal köszöntötte a' Kon-
 zult: —

„A' Tribunátus tagjai itt vannak, hogy elő-
 ülőjük által ki fejezték azon nagy meglege-
 désteket, a' melly az által garjesztetik fel benne,
 hogy tégedet meg érkeve lenni szemlélnék azon
 várasba, a' mellyben a' Republikának leg főbb
 Magisztrátusai tartják üléseiket; bámulás nélkül
 ugyan, hanem leg nagyobb érzékenységgel való
 részeseüléssel szemlélték ők annak a' nagy bizoda-
 lomnak, kedvellégnék, és szeretetnek leg tündök-
 löbb kinyilatkoztatását, a' melly hozzád útazá-
 saidnak minden pontjain, és Lyonban való mu-
 P 2

latásod alatt mütattatott. Egy szabad és megvilágosodott népnek közönséges felkiáltása, legkedvesebb jutalom mind azok között, a' mellyek által egy Státus fejének munkái, 's szorgalmatos és szerezets törekedései, vizsza fizettethetnek. Azon kiáltásoknak, a' mellyeket hallottál, egy nagy részek, kétség kívül a' Győzedelmes Katonát illette: hanem, ne kételkedj a' felől, hogy mind azok egygyüttvételre tsakugyan ahoz a' Békeltetőhöz bocsátódtak, a' ki azért jelent meg, hogy a' világot a' politikának fundamentomira vizsza helyhezette, az emberi vérnek folyását meg szüntette, a' revoluziónak határt tegyen, és hogy egész Frantzia országban majd tsak azon egy fzeppillantat alatt minden szorgalmatoságnak nezeit és boldogságnak szerző okait fel elevenítse. Nem lehet bámulni azon, hogy ily nagy jó teteményeknek szerzőjéhez és ennyi reménségnek tárgyához, foházkodjék mint olyan igazgatójához egy tsetsemő nép, a' ki az ő gyermekségének idejét meg rövidítheti, és a' z béli vizsontagságait meg édesítheti. Az a' gond, mellyel te az új Olasz Respublikához viseltetel, egy olyan költsön, mellyet az, a' Frantzia nemzetől vett, melly is fegyverének ereje által néki égyfzer lételt adván, böltsőjében a' jó akaratot, segedelmet, és gondviselést meg nem tagadhatja tőle. " —

Az Első Konzúl felelete annyiból állott, hogy az *Olasz Respublika* elintéztetése szent kötelessége volt a' Frantzia Respublikának; 's hogy ő győnyörzséggel szemléli a' Tribunátus tagjait a' Respublika több fő Magisztrátussainak szivekkelés indulatjokkal égygyesülve a' népnek boldogítására, a' melly tsak egyedül a' valóságos ditsőffég, és a' melly nélkül minden egyéb semmi, törekedni.

A' más itélőszékjelibé való ezítálás (apallá-

lás) Elölülöje Ex-Direktor *Treilhard* is meg tisz-
 telte, mint ezen itilőszék küldöttjeinek vezetője az
 Első Konzúl egy magasztaló beszéddel: — „Azok
 az örvendetes és nyájas kiáltozások, ugymond, mel-
 lyek minden lépéseidnek követői, elegendőkép-
 pen hirdetik, hogy a' mi hazafi társaink igen so-
 káig egyenetlenkedvén egymás között, végezet-
 re a' te személyedhez viseltető eleven és állandó
 indulatban tökéletesen meg égygyeztenek. De ez
 nem csak egy népnek forsa már ma, hanem a'
 többeknek is, a' mellyeket a' Gondviselés a' te
 kezéd alá jutni engedett: a' melly járó terhet
 azonközben tsakugyan feljül haladja az a' nagy
 elme béli ajándék (genie), a' melly minden ei-
 méknek talentomjaikat és indulatjaikat egy tzel
 felé tudja erányzani. Te az időd bélieket miun-
 den nap ujj tsudák tanujivá teszed. A' részrehaj-
 lás nélkül itilő jövendő világot illeti, hogy né-
 ked, és annak a' Századnak, a' mellyet Lyon
 már a' tiednek nevezket, az illendő helyet (ran-
 got) ki mütassa. A' mi minket illet, polgár Elő-
 fő Konzúl, a' kik a' tölled lett választatás által
 tétettünk a' törvénynek szerző eszközüvé, semmi
 által meg nem lankasztódható buzgósággal tele
 lévén, meg nem szenvedjük tellyességgel, hogy
 a' Kormányozószékhez való szeretetben, 's a' te
 személyedhez és ditsőffégedhez vonzó indulat-
 ban, valaki feljül haladjon.“

Azt írja a' *Moniteur*, hogy a' *Konstántzind-
 polyi* Anglus Követ Lord *Elgin* azokkal az An-
 glus Ex-Ministerekkel van egy értelemben,
 a' kik az ő nemzetek és Frantzia ország közötti
 való békefféges előre való tikkelyeket nem hagy-
 gyák helybe.

Az *Amiensi* Kongressusról azt írja ugyan ez
 a' Konzuláris ujság a' *Moniteur*, hogy az alku-
 dozások szorgalmatosan folynek ugyan a' Fran-

tzial, Anglus, Spanyol, és Hollándus Ministerek között: hanem azt is meg jegyzi egyfzersmind, hogy még eddig csak ezek azok a' Ministerek, a' kik ebben a' Kongressusban jelen vannak.

Azt jegyzi meg a' Leydai Hollandus újság, hogy a' közönséges bekeflegnek munkája Amiensben még több időt kíván. Spanyol ország ugyan réá vette már magát hofzizas bizonytalankodás után, hogy ezen Kongressusra Ministert küldjön: de még is nagy kedvetleltséggel veti magát Trinidadnak által engedetere, nem annyira magáért a' szigetért, mint inkább azért, hogy Mexikóra nézve nem jó szívet néz ott idegen birtokolt.

Olztályos Generál *Sebastiani*, így szoll a' *Moniteur*, *Solim* Sultántól maguol hozott levelet az Első Konzulhoz, és igen eievel színekkel ajzolta le, hogy melly meg kü ömbözteret betöltlettel fogadtatott *Cegyenive* Konfittantzinápolyban. Meg értvén az Első Konzul mind ezeket miogyár el küldötte a' Konzuláris palotának egy yik prefektussát a' Párisban lévő Török Kövechez Aly Effendihez; jelentetvén, hogy melly igen meg egyen elégedve a' Portának Gen. *Sebastiani*hoz mutatott magaviseletével.

Azt jegyzi meg egy Párisi író, hogy azon a' médellian, a' melly Lyonban az Olasz Konzulnagjainak izámokra kézittete t, igen jól el van találva a' Bonaparte köpe, és, a' mi nevezetesel b, igen hasonlít Antonianushoz a' Hadriánus Császáréhoz 's a' Márkus Aurelius apjához.

Folytatása az Olasz Republika Konfittutziójának.

II. Titulus. A' Polgári Jusról.

4) Tzik. Minden Cisalpinus atyától szülle-

tett, a' Respublika földjén lakó ember, *majorrennisséget* érvén. polgári jutt veszen fel. — 5) Tzik. Polgári jutt nyer minden idegen, a' ki a' Respublika földjén birtokoská léven, vagy valamely szorgalmatosság avagy kereskedés béli dolgozó házáat állitván fel, hét esztendei szüntelen való ott lakása után jelenti, hogy Cisalpinus polgár akar lenni. — 6) Tzik. Az ott lakásnak szükséges volta nélkül, hazafiuvá való lételt enged a' törvény mind azoknak, a' kik meg mütathatják, hogy a' Respublika földjén feles tulajdonnal vagy a' tudományokban és mesterségekben, még a' mekhánikaiakban is, valamely ritka talentommal birnak, vagy hogy végre a' Respublikának valamely nagy fontos szolgálatot tettek. — 7) Tz. Azoknak, a' kiknek ez idő előtt a' hazafiuvá való lételt meg engedtetett, nem engedtetik meg azzal a' jussal való élés, mig meg nem bizonyítják, hogy bírnak a' feljebb való feltételekkel. — 8) Tz. A' törvény meg fogja határozni a' *minorennisségnek* idejét, a' polgári jussnak meg nyeresére meg kívántató tulajdonnak meunyiságát, és azon okokat, a' mellyekre nézve a' polgári jussnak fel függesztödni, vagy el veszni kell. — 9) Tz. A' törvény intézi el továbbá egy polgári laistrom képzitettödésének módját is; csak az ezen laistromba bé irattatva lévő polgárok választódhatnak a' Konstitutióban meg határozatódó hivatalokra.

III. Titu'us. A' Kollégiumokról.

10) Tzik. Három Kollégiumok, u. m: a' Birtokosok, Tudósok, és Kereskedők Kollégiumaik, teszik eredeti kútfejét a' Nemzeti Felsőségnek. — 11) Tz. A' Kormányfőknök megváására leg alább minden két esztendő alatt egyfzer gyűléseket tartani köteleztetnek a' Kollégiumok, azért, hogy a' magok számokban eshető fogyatkozást ki

pótolják, és Státus Konzúlta, Törvényhozó Gyűlés, az újra meg vizsgáló és meg szüntető (Revisions és Cassations) Ítélo Székek, 'számvevő hivatalok béli tagokat választanak. Ezeknek üléseik 15 napoknál tovább nem tarthatnak. — 12) Tz. Ezek, vitatás nélkül és csak titkos voksolás által végeznek. — 13) Tz. Egyik Kollégium ülése sem törvényes, ha a' tagok' egy harmad részénél több, jelen nints benne. — 14) Tzik. A' Kormányozó Szék, minden Kollegiumoknak rendestanátsaik eleibe terjeszteti a' meg üressült hivataloknak laistromjokat, a' tisztek neveztetésekre meg kívántató útasításokkal egygyütt. A' tisztségkereső személyektől egyenesen is el fogadhatják a' Kollégiumok azon okoknak előadását, a' mellyek re nézve hivatalt kérnek. — 15) Tz. Ők hagyják he ybe vagy vetik vissza azon feladásokat a' mellyek a' következő 109, 111, és 114-dik Tzikkelyes szerint hozzájuk érkezek. — 16) Tz. Ők tesznek végső határozást a' Konstituzió azon tzikkelyének még ujjíttatására nézve, melyet néknek a' Státus Konzúja projektálni fog. — 17) Tz. Mindenik Kollégium tagjainak leg alább harmintz esztendőfőknek kell lenniék; egész' életekre választatnak. — 18) Tz. Meg szüaik valaki a' Kollegiumok tagja lenni; 1) ször, ha törvényesen meg győzöttetik a' felel, hogy tsalárdsággal tette magát nem fizethetővé (bankeruttá); 2) ször, ha tellyes ok nélkül igen sokáig, p. o. három rendbéli alkalmatossággal, ki marad annak a' Kollégiumnak üléseiből, a' mellynek tagja; 3) ször ha idegen Hatalmasságnál a' Kormányozószék engedelmekül szolgálatot vállal; a' törvényes visszafel hívatatás után hat hónapokig a' Republikán kívül marad; 4) ször, mind azokra az okokra nézve, a' mellyekért valaki a' polgári just el veszti. — 19) Tzik. Mindenik Kollégium, ülésének széljel oszlása előtt, a' leg közelebb lejendő Cenzúra eleibe botsátja ülésének munkáját.

IV. Titulus. A' Birtokosok Kollégiumáról.

20) Tz. A' Birtokosok Kollégiuma 300 olyan tulajdonos polgárokból áll, a' kiknek fekvő jövedelmekből, leg alább 6' ezer Livrákból álló jövedelmek van. Ez a' Kollégium az első 10 ezrtendők alatt Májland várossában tartózkodik. 21) Tzik. Mindenik Departamentumnak jussa van arra, hogy minden 30 lakosok között, a' kik annak határába tartoznak, egy-egy tagot tartson a' Birtokosok Kollégiumában. — 22) Tz. Ha olyan gazdag hazafiak, a' melyeket a' 20-dik tikkely kíván, lelegendő számmal valamely Depártemetomban nem találtatnának, a' kivantató tagok a' leg nagyobb birtokosoknak négyszeres laistromokból pótoltnak ki. — 23) Tz. Ez a' Kollégium, minden ülése alkalmatosságával maga pótolja ki tagjai számának fogyatkozását, a' Birtokosoknak állapotjuk szerént, a' mellyről mindenkor a' Kormányozószéktől van jussa útastítást kérni. — 24) Tz. Ez a' Kollégium 9 Czenzorokat választ a' maga tagjai között. — 25) Tz. Ugyan ez, voksolás által három rendbéli laistromokat készit, hogy a' 11-ik tikkelyben meg nevezetett tisztviselők ezekből választattassanak; ezen laistromokat a' Czenzúra eleibe küldi.

V-dik Titulus. A' Tudósok Kollégiumáról.

26) Tz. A' Tudósok Kollégiuma, 200 olyan személyekből áll, a' kik minden tudományokban, szép mesterségekben és a' Mekhánikában, vagy az Ekklesiái tárgyakat illető tudományban, az erköltsők, törvényhozás, politika, és az adminisztráció ismeretében, magokat nevezetesekké tett emberek között választatnak ki. Ennek helye a' tiz első ezrtendők alatt Bononia. — 27) Tz. Minden ülése alkalmatosságával a' le írt tulajdonságu tudósok neveiből formált hármas lais-

tromot küld ez a' Kollégium a' Cenzúra eleibe, hogy ez, annak üres helyeire tagokat válasszon. — 28) Tz. Ez a' Kollégium hat tagokat válasszt a' maga kebeléből a' Cenzorok közzé. — 29) Tzik. Ez, kettős laistromot készít és küld a' Cenzorok eleibe a' 11edik tzikkelyben meg határozottatott tiztviselőknék ki válassztatásokra.

(A' többit más alkalnatossággal.)

Magyar Ország.

Borsod Vármegyéből Febr. 5 ik napján. Két vagy három újsággal kívánok a' Magy. Kurir Iróinak szolgálni,

Elsőben. Körülöttünk még most is fen lévén az a' régi helytelen szokás, melly szerént az új házasok, az a'att, meg a' lakadalom tart, a' padláson hálnak, ezen Tek. Vármegyének Berente nevű helységében, egy oda való földes uralágnak az ats legénye meg házasodván, és ezen folyó hólnapnak 2 ikán tartván a' maga menyegzőjét, szerelmessével együtt a' padlásra küldetett fel fekünni, nagy szerentféltenségével. — Mivel házassági életének 2 ik éjtzakája után következett reggel, felesége után onnan le akarván menni, meg botlott 's úgy le esett, hogy kevés idő múlva kedvelének, és a' még akkor is ott múltatott vendégeknek szemek' láttára meg holt, és már tegnap előtt el is temettetett. Ezen szerentféltlen történet arra birta a' meg hóltnak jó lelkű földes Urát, hogy mingyárt akkor maga embereinek a' padláson való hálót kemánnyen meg tiltotta, 's magát arra ajánlotta, hogy ha emberei közzül valamellyik meg házasodna, és lakálának szorossága miatt a' padláson hálni kéntelen vólna, kész leszen maga residentionális kázában az illy izeméllyeknek egy két 's több étza-

kára egy szobát rendelni és adni. — Bőe a' lakodalmi dobzodált is meg tiltaná ez a' jó lelkű földes Úr, 's azt a' költséget, a' melly a' lakodalmi vendégségekre szokott adadni az új házaknak egyébb izüklégeire fordittatná!

Másodszor. Három hónappal ennekelötte, egy gonofz tevőnek seprűsztetésére, Pelengért faragot kőből építetett a' Tek. Vármegyey, mellynek a' közepére egy setét veres színű ofzlopott emeltetett, 's abba nyakvasat és kéz bilintset veretett. — Történt, hogy a' midőn nem régiben két idegen helyaégbéli tzigány Miskóltzra bé ment 's azon alkotmány szemekbe ötlött volna, az egyik a' másiktól tudakozza, *Dada! mitsoda épület ez?* felele a' másik, e' bizony az akaasztó fa testvér öttse, mellyről ugyan nagy nehezen meg szabadúlhatz, de a' battyáról soha sem,

Harmadszor. A' leg koresabb emberek sem emlékezhetnek, hogy valaha annyi hernyó fészkek találtattak volna körülöttünk mint most, a' mellyekből tavaszkor ki kelő férgek mind a' vetéseknek, mind a' gyümöltstermő fáknak ártására lehetnének. Ezen megtörténhető szerentlélenységnek elhárítása végett, egy olly kemény parantsolatot adott ki a' Tek. Vármegyey, melly szerént minden gazda ember köteles a' maga kertében vagy izölejében lévő gyümölts fakról azon hernyó fészkeket le szedni, és meg égetni. — A' ki ezen parantsolatnak nem engedelmeskedik, tövöstől ki fog gyümölts fája vágatni, ezen felül maga is meg büntetődik.

Szattnár Vármegyében, 30 ik Januar. 1802.

Valamint a' kopasz Profétát tsufoló gyermekek, úgy jártak most két Sihederek a' Máramarossi bértzeken; a' történet le írása ez: Egy Juhászknak (Pakulár) vala két bojtárja kik meg ha-

ragadván gazdájokra el végezték magokbau, hogy mikor az alunni fog, ők azt baltájokkal meg ölik: úgy is történt a' dolog, mert egygyik fel fogván baltáját gazdájoknak a' torkába vágott, 's azzal egy ösvényen szaladni kezdvén egy medvére bukkantak, melly azon nyomba őket meg ragadván széllyel szaggatta. Ezen történetet hiteles tudositásból vettem.

A' Zsidók is olly bátrakká lettek már mi körülöttünk, hogy Templomot is vernek fel, melly dolog úgy tudódott ki, hogy egy Zsidó leánynál találtatott a' többek között egy Isteni tiszteletre tartozó ruha.

Az idő körülöttünk Boldog Afzszony Havának 6: dika tájján olly nyári napokhoz hasonló volt, hogy a' gyermekek szélteben mezitláb játzodnak az utzáu, a' békák pedig a' mezőben meg szólaltak; de bezzeg most 23: diktól fogva tartós derék száunkozó időnk vagyon.

Tokaj Fébr. 3 dikán.

A' Magyar Kurirhoz!

Böls Salamon példa- beszédes könyvének a' végén ezt olvasom: *Ditsérjék meg ötet a' kapukban az ő tselekedetei.* Méltan el lehet mondani néhai szomorú de még is kedves emlekezetű Méltóságos Gróf és Generális *Gvadányi József Urról* is ezt: *Ditsérjék meg ötet az ő munkáji, mert eleven elméjének sok szép szüleménnyel gazdagította a' Magyar Könyv tárt, de úgy tettik énnékem még inkább meg ditserheti azon bútszó, és csak jó Keresztyéntől származhatott kegyes levele, mellyet halála előtt éppen egygy hónappal hozzám útasított, és a' mellyet, költsönözött kézzel irván le abban hozzfzas sinlődését, e' képpen folytatott. —*

„Kedves jó Barátom! a' hozzfzas betegség.

nek bizonyos vége a' halál és én sem várhatok mált, a' miat is életemnek külfő küszöbén állok: de higgye el nékem, hogy én a' haláltól tellyességgel nem irtózom, tudván aztat, hogy ez, emberi sorsunknak zsöldja; de mindenek felett azért, hogy én az én Kegyelmes Istenemmel mindenképpen meg békéllettem, és az Ő Szent Fiának hathatós érdemeibe vetvén reménységemet, hiszem, szegény bünös lelkemet maga szent színe eleibe juttattya.

„Mivel pedig bizonyosnak látom halálotmat kötel lenni, botsásson meg nékem kedves Barátom; úgy a' több jó Barátain is, különösön Baró Kofztolányi Pajtásom, ha valaha akaratomon kívül általam meg bántattak volna: én mivel Egygyikétől sem bántattam meg, nints okom hogy követéft az Uraktól várjak. Én tsak kevés időre téfzem ezen háládatos bútsúzásomat, mert tudom nem sokára kedves Barátim is a' Nagy Ur Istennek végezése szerént e' világból, a' mellyben velem egygyütt tsak zsellérek, utánnam fognak költözni, addig is kérem hogy szegény lelkemről emlékezetben légyenek. Ezért esedezik

alázatos szolgája 's Baráttya
Gróf Gvadányi Jósef, a' halál árnyékában sinlödő Generális.

*A' ki mint Gvadányi úgy tanul meg halni
A' lelki esméret nem fogja fúrdalni.*

Ugyan e' végre ítéltem jónak e' kegyes levélnek közönségeslé tételét a' Kurirnak ajánlani, hogy a' szünnyadozásban lévő lelki esméretet a' halálról való gondolkozásra fel ebreszfe, és a' kegyességnak tüzet némellyekben fel gerjeszfe;

mind pedig a' végre, hogy annak az igaz Izraélitának, vagy is Magyar Adifonnak nagy letkinek halaloságyában volt munkássága is ki hirdetődjön.

(Vajha én nékem is annyi kegyelem engedtetnék!)

A' le foltt 1901 ben Sz. András havának 21 ikén írta bútsúzó levelét az a' kegyes Méltóság, én pedig karácson havának 2 dikén válaszoltam, de súlyos betegségem miatt csak 9-ésben válaszolhattam. Ugyan csak még életben lehettem, miot hogy azon hónapnak 21-ikén ment át a' halál által a' jobb életre.

Azon én Valakom így következik:

Az én közvényes lábaim már a' sírnalem körül tantorogtak, az én hörgő mejjem azt adta tudtomra, hogy nem mellőzve legyen életemek az a' pontya, melly engemet az örökké valóságna által ad; ilyen könnyűállásban vagyok én ilyenben voltam már e' folyó hónapnak, 2 ikén, a' midőn bútsúzó kegyes levelét Méltóságos Generális Uramnak el hozák a' postáról: ezt én, minesutén a nedves szemekkel meg olvastam, ki sirtam magamat, mert sirtam miot hiv tiszteelő, sirtam mint igaz barát, sirtam mind halandó, sirtam mint nagy bűnös, mivel én is 70 elzandónak hordozom a' bűneit, de minekutánna az én elmém a' körül vizsgálódott, hogy Méltóságos Generális Uram a' haláltól telyleilággal nem irtózik, az Istenel meg békéltet és szent fiának hathatós érdemeire vevén reméységet, hiszi, hogy szent színe eleibe juttattya igen nagyon meg vizagztalódtam, mert így az én kegyes Generálisomnak mind életében, mind halálában nyeresége a' Krisztus, azért nem is irtózik a' haláltól; külömben Bonbrand Apátur szertiat csak a' föl a' haláltól, vagy annak esik nevezet meg halni, a'

kí előtt a' halál esméretlen és a' kí azzal soha nem is kívánt meg esmérkedni, de Méltóságos Generális Uram az én tudásomra is régen esmérkedik azzal, és nem csak úgy nézi azt mint a' Bünnök Zsöldjét, hanem mint olly kaput, mellyen által az örök boldogságra mennek mind azok, valakikért meg hólt a' Krisztus: né is nezzük azt mi úgy, mint valóságunknak el romlását, hanem csak mint meg ofzlattatásunkat szent Pállal: higgyük áthatatosan, hogy a' mi ideig való szenvedéseink örökkön örökké tartó örömekre fognak által változni a' Jésus érdeméért

Ki csak azért fajtól minket ez életben

Hogy ne kárhoztasson a' nagy Itéletben

▲zért szaporittya itten a' siraimat,

Hogy meg sokasítsa ottan a' jutalmat.

Ha még ezen levelém Méltóságos Generális Uram Nagylágodat életben találándja, mit én ízevem szerint kívánok, meg vetvén e' világban mind azokat valamellyek rajunk kívül vagynak, és a' mellyek többé reánk sem tartoznak, foházkodjunk így szent Pállal (Gal. 2: 20.) *Élek pedig többé nem én, hanem él én bennem a' Krisztus, és a' melly életet most élek a' Testben, az Isten Fiában való hit által élem, ki szeretett engemet és adta ő magát én éretem.* Ébben a' hitben várjuk meg ofzlattatásunkat: ez a' hit léssen az a' szövének, mellynek világánál a' halálnak setétes völgyén keresztül arra a' kies mezőre vezéreltetünk, mellyen a' szent Keresetről le tsorgot ver által meg váltatott Juhok legelnek mind örökkön örökké; és ha én maradok hátrább, az én buzgó imádságom ide fogja a' Nagyságod meg igazult nemes lelkét kísérni s. a. t.

A' Magyar Kurirnak

jó akaró szolgája
Csiszi István F. S. M.

(Ezen el húnvt nagy Hazafi, betses hamvai-
nak tisztelésére, a' már ki adattakon kívül több
érdemes versek is érkeztek a' M. Kurrhoz. Eze-
ket is közleni fogja a' Magyar világgal).

* *

Itt nyugszik Poëta General *Gvadányi*.

Kit méltán gyászolnak *Parnassus* L'ányi.

Márs adott vólt kardot, *Amphion* nyirettyütt *)

Azzai vitéz: ezel kedves lett mindenütt.

Peleskei Notár, Benyovszki, Rontó Pál.

Vóltak szüleményi, mig el rablá halál.

Musák tarfa fága lehet hát szomorú

Hogy borostyánt fedi, mott tziprus koszoru.

„Irta a' néhai Úrnak, személlyes tulajdonsá-
gait különösen esmérő, egy jó Baráttya. B. A.
Erdélyben.“

*) *Gr. G. Gvadányi* egy a' leg hiresebb Hege-
dúsek közül való vólt.

* *

A' mai újság mellett küldjük egy negyed rész
Arkus papirosonn, a *Mezei Gazdaságnak* első
Tsomójdhoz tartozó virágokat, mellyek annak 162
dik és 172dik lapjai közzé köttetendők. Későre ta-
láltunk embert a' külömbkülönb színeknek megada-
tására, azért késtünk el. Már ezután folyvástabb
szolgálhatunk az o' félékkel is.

P. D.